

Ненародженим

Tember Blanche

Як понесе з України
У синее море
Кров ворожу... отойді я
І лани, і гори –
Все покину і полину
До самого бога...

Якщо є такі рани, що їх зцілює час
Є й жахлива ураза, біль від якої не згасне
Ніколи знову...
Ліпили маки на свою обнову
А як людей вбивають, їм не гріє і не знобить
Мову! Так, ми нарешті полюбили мову
Ціною болю, втрат і пересиджувань у сховах
Вранці п'єш каву, скролиш сайти, пишеш всім знайомим:
«Ми скоро будем вдома, ми скоро будем вдома»
Втома і роздратування мої другі імена
Коли бачу твіти русскіх: «Да какая там война?»
Відповідати нема сенсу, бо, як каже јоскії
Раби будуть рабами. Хай живуть в антиутопії

Але факт є фактом: лелеку збили зі шляху
Влучили просто в крило, і не оговтавшись від жаху
Він впустив їх на землю, а з ними і мати
Не встояла рівно під жаский звук канонади
Мені казали, що янгол створений бутъ охоронцем
І що колись він загляне і у наше віконце
Як і сонце... що було моїм світилом
Але зараз я співаю ненародженим в могилах
Я не пробачу в житті ніколи
Ваш довічний сон

Люлі, люлі, люлі, люлі о-о-о
Люлі, люлі, люлі, люлі о-о-о
Люлі, люлі, люлі, люлі о-о-о
Люлі, люлі, люлі, люлі о-о-о